

พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
Behaviors and Needs of Tourists Toward Cultural Tourism
in Bangchalong Sub-District, Bangpli District,
Samutprakan Province

อัญชลี สมใจ (Unchalee Somjai)

พันธุ์วี ณ ลำพูน (Panrawee Na Lamphoon)

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

Faculty of Liberal Arts, Huachiew Chalermprakiet University

Received: August 26, 2020, Revised: September 14, 2020, Accepted: September 24, 2020

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตำบลบางโฉลง 2) ศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตำบลบางโฉลง และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) แหล่งข้อมูลที่ได้เป็นแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) และได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักท่องเที่ยว จำนวน 330 ชุด ใช้การสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability sampling) โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

ผลวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง อายุระหว่าง 31 - 40 ปี จบการศึกษาระดับต่ำกว่าอนุปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท ช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยววางแผนเดินทางส่วนใหญ่เป็นช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนบุคคลหรือรถส่วนตัว ระยะเวลาในการท่องเที่ยว เข้า - เย็นกลับ มีค่าใช้จ่ายต่อหัวต่ำกว่า 500 บาท มีความสนใจในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอาหาร กิจกรรมที่ส่วนใหญ่จะเป็นการไหว้พระและทำบุญ นักท่องเที่ยวมีความต้องการในเรื่องกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมากที่สุดโดยเฉพาะมีความต้องการความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และมีความต้องการที่พักในแหล่งท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรร่วมมือกันวางแผนในเรื่องของการจัดการองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจ กิจกรรม สิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกในการเดินทาง และที่พัก เพื่อให้ตำบลบางโฉลงกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีศักยภาพ เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ และควรมีการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์รูปแบบออนไลน์เพิ่มมากขึ้นให้ทันกับยุคปัจจุบัน

คำสำคัญ : พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยว, การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม, ตำบลบางโฉลง

Abstract

This research study aimed to 1) study behaviors of tourists toward cultural tourism in Bangchalong sub-district 2) study needs of tourists toward cultural tourism in Bangchalong sub-district 3) study relationship between behaviors and needs of tourists toward the cultural tourist destinations in Bangchalong sub-district, Bangpli district, Samutprakan province. This study was a quantitative research mainly emphasizing on primary data and questionnaires collected from 330 tourists.

The research revealed that most of the tourists were female aged between 31 to 40, graduated lower than Bachelor's degree, worked in private companies, and earned incomes 10,001 - 20,000 baht. Most of the tourists planned to travel on weekend by private vehicle with family, like to travel within a day, and spend less than 500 baht per trip. They were interested in gourmet tourism; most activities were paying respect to Buddha and making merit. The results showed most tourist's needs on various cultural tourist activities and least tourist's needs on accommodation.

All stakeholders should cooperate in tourism management planning on components including attractions, activities, facilities, accessibilities and accommodation to turn Bangchalong sub-district into potential cultural tourist destinations for both Thais and foreigners. Furthermore, there should be online marketing and promotions.

Key words: Behaviors and Needs of Tourists, cultural tourism, Bangchalong sub-district

บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนา และส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีการสร้างงาน สร้างรายได้สู่ภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ นับว่าประเทศไทยมีรายได้หลักมาจากการท่องเที่ยว พิจารณาจากตัวเลขนักท่องเที่ยวต่างประเทศในปี พ.ศ. 2560 มีจำนวนถึง 35,381,210 คน เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2559 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 32,529,588 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.77 (กรมการท่องเที่ยว, 2560) ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2560) ได้กำหนดเป้าหมายด้านการท่องเที่ยว คือ ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่า 3 ล้านล้านบาท และอันดับความสามารถในการแข่งขัน ด้านการท่องเที่ยว (THE TRAVEL & TOURISM COMPETITIVE INDEX : TTCI) ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ 30 ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวคือ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ โดยส่งเสริมการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวโดยใช้ประโยชน์จากอัตลักษณ์ และเอกลักษณ์แห่งความเป็นไทยที่สะท้อนวัฒนธรรมท้องถิ่นและวิถีชีวิตชุมชน เพื่อกระจายรายได้สู่คนในชุมชนอย่างทั่วถึง

ตำบลบางโฉลง เป็นพื้นที่หนึ่งที่ตั้งอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการ มีพื้นที่บางส่วนติดกับท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ และมีทำเลที่ตั้งใกล้กับกรุงเทพมหานครและเมืองท่าฝั่งตะวันออกซึ่งถือว่าได้เปรียบในเชิงยุทธศาสตร์ พื้นที่การเข้าถึง และที่สำคัญมีลำคลองที่เชื่อมต่อกันสามารถเดินทางติดต่อภายในตำบลได้โดยทางเรือ และเดิมเป็นชุมชนที่มีมาตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลาย มีความหลากหลายทางวิถีชีวิต ในอดีตเป็นชุมชนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ได้แก่ชาวไทย ชาวลาว ชาวมอญ และชาวจีน อาศัยอยู่ร่วมกันในชุมชน (เพชรณภัค นามแสงผา, 2555) ปัจจุบันชุมชนมีความผสมผสานระหว่างชุมชนกับอุตสาหกรรมเข้าด้วยกัน และเป็นแหล่งที่มีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่จำนวนมากทำให้มีผู้คนจากต่างถิ่นเข้ามาอาศัยเป็นจำนวนมาก แต่ยังมีวิถีชีวิตแบบชุมชนเกษตรกรรมที่ดำรงชีวิตด้วยการทำการเกษตร เช่นการทำนา เลี้ยงกุ้ง เลี้ยงปลา และการปลูกผักกะเฉด มะม่วง เป็นต้น ตำบลบางโฉลงถือได้ว่าเป็นอีกแหล่งท่องเที่ยวหนึ่งที่มีความน่าสนใจ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น วัดบางโฉลงใน วัดบางโฉลงนอก ศาลเจ้าพ่อคงเพชร ศาลเจ้าพ่อหนู วิถีชีวิตชุมชน ศูนย์เรียนรู้ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวและคนในชุมชนจะรู้กันดีว่าพื้นที่บางโฉลงเป็นพื้นที่มีประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นเฉพาะ ได้แก่ ประเพณีสงกรานต์น้ำเจี๊ว ประเพณีตักบาตรดอกไม้ เป็นประเพณีหนึ่งเดียวในจังหวัดสมุทรปราการ

ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางโฉลง (แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี พ.ศ. 2560 – 2564) ต้องการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นให้เป็นแหล่งเรียนรู้ และแหล่งท่องเที่ยว โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลบางโฉลงให้ดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตพื้นบ้านตำบลบางโฉลง มีการพัฒนาและผลักดันเพื่อให้พื้นที่ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จักทั้งชาวไทยและชาวชาติ (องค์การบริหารส่วนตำบลบางโฉลง, 2561) จากข้อมูลดังกล่าวพื้นที่ตำบลบางโฉลงจัดว่ามีศักยภาพในการท่องเที่ยว แต่ยังคงขาดการจัดการพัฒนาและการประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้และการศึกษาวิจัยด้านการท่องเที่ยว ซึ่งตำบลบางโฉลงสามารถพัฒนาผลักดันเป็นอีกแหล่งท่องเที่ยวหนึ่งได้ จากศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและเป็นพื้นที่ที่อยู่ใกล้เคียงกับสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิซึ่งอนาคตสามารถรองรับได้ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในตำบลบางโฉลง ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของตำบลบางโฉลงให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้นและเป็นที่รู้จักต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง (Sample)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในเขตพื้นที่ของตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งไม่สามารถทราบจำนวนได้อย่างแน่นอน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในเขตพื้นที่ของตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี เนื่องจากประชากรมีขนาดใหญ่และไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้นขนาดตัวอย่างสามารถคำนวณได้จากสูตรไม่ทราบขนาดตัวอย่างของ W.G. Cochran โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2554) ใช้ขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 322.69 คน จึงจะสามารถประมาณค่าร้อยละ โดยมีความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพื่อความสะดวกในการประเมินผล และการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 330 ตัวอย่าง ซึ่งถือได้ว่าผ่านเกณฑ์ตามที่เงื่อนไขกำหนด คือไม่น้อยกว่า 322.69 ตัวอย่าง ในการนี้ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability sampling) โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) เพื่อให้ได้จำนวนตามขนาดที่ต้องการโดยไม่มีหลักเกณฑ์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะเป็นใครก็ได้ที่สามารถให้ข้อมูลได้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย

1) ตัวผู้วิจัยลงพื้นที่ตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการเพื่อทำการศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชน

2) แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาจากเอกสาร ข้อมูล แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา) แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ องค์ประกอบการท่องเที่ยว 5A's (Dickman, 1996) และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษา จำนวน 330 ฉบับ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ได้แก่

1) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เช่น การหาค่าร้อยละ เพื่ออธิบายข้อมูลส่วนบุคคลและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ประกอบกับค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ใช้ในการทดสอบ ความเป็นอิสระหรือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว และตัวแปรมีสเกลการวัดแบบแบ่งประเภท ซึ่งมีข้อมูลเป็นจำนวนนับ และแปลงข้อมูลต่อเนื่องความต้องการของนักท่องเที่ยวเป็นแบบเรียงลำดับ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1, 2, 3 และ 4 ว่าพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ในแต่ละด้านอย่างน้อย 1 ตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยมีนัยสำคัญกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

สรุปผลได้ว่า เพศของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง ซึ่งมีจำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8 ขณะที่เพศชาย จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 39.1 โดยจำแนกตามอายุ ดังนี้ อายุของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุ 31 - 40 ปี ร้อยละ 23.6 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 21 - 30 ปี ร้อยละ 19.4 และอายุต่ำกว่า 21 ปี ร้อยละ 11.8 ในเรื่องระดับการศึกษา นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าอนุปริญญาตรี ร้อยละ 37.6 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 30.0 และสูงกว่าปริญญาตรี มีเพียงร้อยละ 7.3 อาชีพของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบางโหนด อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 30.6 รองลงมา คือ นักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 19.4 และอาชีพอื่นๆ ร้อยละ 1.8 สำหรับรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท ร้อยละ 33.3 รองลงมาคือ รายได้ต่ำกว่า 10,001 บาท ร้อยละ 28.2 และรายได้มากกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ผลการศึกษตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบางโหนด อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่ได้เข้ามาเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบางโหนด อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 4 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมทั่วไป ความสนใจประเภทแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการเดินทางท่องเที่ยว และการรับทราบข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งผลการวิจัยมีดังนี้

1. พฤติกรรมทั่วไป

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมต่างๆ ไปของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้น จากแบบสอบถามจำนวน 330 คน พบว่า

ช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยววางแผนเดินทางมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นช่วงเวลาวันหยุดสุดสัปดาห์ ร้อยละ 54.8 รองลงมาคือ วันธรรมดา ร้อยละ 21.2 ช่วงเทศกาล ร้อยละ 19.1 และอื่นๆ ร้อยละ 1.2

พาหนะที่นักท่องเที่ยวใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบางโหนด อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าส่วนใหญ่ใช้รถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 67.9 รองลงมาคือ รถยนต์ประจำทาง ร้อยละ 28.2 รถบริษัททัวร์ ร้อยละ 1.2 และอื่นๆ ร้อยละ 1.2

ระยะเวลาในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะไปเช้าเย็นกลับ ร้อยละ 93.0 รองลงมาคือค้างคืน 1 คืน ร้อยละ 3.9 ค้างคืน 2 คืน ร้อยละ 1.8 และค้างคืน 3 คืนขึ้นไป ร้อยละ 0.3

ค่าใช้จ่ายโดยประมาณต่อหัวของนักท่องเที่ยวที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลบางโหนด อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าส่วนใหญ่ใช้เงินต่ำกว่า 500 บาท ร้อยละ 56.7 รองลงมาคือ 500 - 1,000 บาท ร้อยละ 31.8 ใช้เงิน 1,001 - 2,000 บาท ร้อยละ 7.0 และมากกว่า 2,000 บาท ร้อยละ 4.2

ในการนี้ นักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าวนี้ส่วนใหญ่เคยมามากกว่า 3 ครั้ง ร้อยละ 60.6 รองลงมาคือ เคยมาครั้งที่ 2 ร้อยละ 17.0 มาครั้งแรก ร้อยละ 13.3 และมาครั้งที่ 3 ร้อยละ 8.5

และลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว พบว่าส่วนใหญ่จะมาพร้อมกับครอบครัว ร้อยละ 54.8 รองลงมาคือ กลุ่มเพื่อน ร้อยละ 25.8 มาคนเดียว ร้อยละ 16.4 บริษัททัวร์ ร้อยละ 0.6 ตามลำดับ

2. ความสนใจประเภทแหล่งท่องเที่ยว

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในพื้นที่ตำบลบางโจลงจำนวน 330 คนนั้น ในส่วนความสนใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อลำดับตามความสนใจประเภทแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบลบางโจลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ลำดับที่ 1 คือ การท่องเที่ยวเชิงอาหาร จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 รองลงมา การท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 การท่องเที่ยวเชิงเทศกาล จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5

ลำดับที่ 2 คือ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ จำนวน 174 คนคิดเป็นร้อยละ 52.7 รองลงมา การท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 การท่องเที่ยวเชิงเทศกาล จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 การท่องเที่ยวเชิงอาหาร จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3

ลำดับที่ 3 คือ การท่องเที่ยวเชิงเทศกาล จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 รองลงมา การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 การท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4

ลำดับที่ 4 คือ การท่องเที่ยวเชิงศาสนา จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 รองลงมา การท่องเที่ยวเชิงอาหาร จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 การท่องเที่ยวเชิงเทศกาล จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3

3. กิจกรรมการเดินทางมาท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลบางโจลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เข้ามาเพื่อทำบุญ ไหว้พระ จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 77.3 รองลงมาคือ การเข้าร่วมเทศกาล จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 รับประทานอาหาร จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 ซ็องของ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 และเยี่ยมชมแปลงเกษตร จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 ตามลำดับ

4. รับทราบข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยว

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในพื้นที่ตำบลบางโจลงจำนวน 330 คนนั้น ในส่วนการรับทราบข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยว จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อลำดับการรับทราบข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลบางโจลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ลำดับที่ 1 คือเพื่อนหรือการบอกเล่าจากคนรู้จัก จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาคือสื่อสังคมออนไลน์/เฟซบุ๊ก/ไลน์ จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 และเว็บไซต์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8

ลำดับที่ 2 คือ เว็บไซต์ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 รองลงมาคือเพื่อนหรือการบอกเล่าจากคนรู้จัก จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 และสื่อสังคมออนไลน์/เฟซบุ๊ก/ไลน์ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1

ลำดับที่ 3 คือ เว็บไซต์ จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 รองลงมาคือสื่อสังคมออนไลน์/เฟซบุ๊ก/ไลน์ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และสื่อสิ่งพิมพ์ (หนังสือวารสาร นิตยสาร แผ่นพับ โบปลิว) จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9

ผลการศึกษตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 6 ด้าน ได้แก่ ความสะดวกในการเดินทาง กิจกรรม สิ่งดึงดูดใจ สิ่งอำนวยความสะดวก ที่พัก และอื่นๆ พบว่า

1. ความสะดวกในการเดินทาง

ในเรื่องความสะดวกของการเดินทางท่องเที่ยวนั้น จากการศึกษาพบว่าความสะดวกในการเดินทางโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานความสะดวกของการเดินทางท่องเที่ยวด้านนี้อยู่ในระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ความปลอดภัยในการเดินทาง ความปลอดภัยของสถานีขนส่ง/สถานที่จอดรถเหมาะสมเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.93, S.D.=0.780$) รองลงมาคือ คุณภาพของสภาพถนน และการเชื่อมโยงของถนน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.85 S.D.=0.778$) และน้อยที่สุด คือ ความสะดวกสบายในการใช้บริการรถรับจ้าง/รถสาธารณะ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.68 S.D.=0.807$)

2 กิจกรรม

ในเรื่องกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการนั้น จากการศึกษาพบว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านนี้อยู่ในระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ความปลอดภัยในการเดินทาง ความปลอดภัยของสถานีขนส่ง/สถานที่จอดรถเหมาะสมเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.92, S.D.=0.798$) รองลงมาคือ ความปลอดภัยของกิจกรรมที่จัดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.91, S.D.=0.68$) และน้อยที่สุด คือ การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและความหลากหลายทางวัฒนธรรมมาเป็นหลักในการพัฒนา กิจกรรมการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.77, S.D.=0.802$)

3 สิ่งดึงดูดใจ

ในเรื่องสิ่งดึงดูดใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการนั้น จากการศึกษาพบว่าสิ่งดึงดูดใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานสิ่งดึงดูดใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านนี้อยู่ในระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ทศนียภาพภายในแหล่งท่องเที่ยวตำบลบางโหลง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.89, S.D.=0.829$) รองลงมาคือ วัฒนธรรมด้านประเพณี กิจกรรม ความเชื่อ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.87, S.D.=0.762$) และน้อยที่สุด คือ วัฒนธรรมด้านการเกษตร มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.60, S.D.=0.849$)

4. สิ่งอำนวยความสะดวก

ในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวนี้ จากการศึกษาพบว่าสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวด้านนี้อยู่ในระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ความหลากหลาย/เพียงพอ/ราคาเหมาะสม/

คุณภาพอาหารของร้านอาหาร ณ แหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.92$ S.D.=0.763) รองลงมาคือ ความสะอาดถูกสุขลักษณะของร้านอาหาร ณ แหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.81$,S.D.=0.865) และน้อยที่สุด คือ ป้ายสื่อความหมายต่างๆ ชัดเจนและติดตั้งในจุดที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.71$,S.D.=0.893)

5. ที่พัก

ในเรื่องที่พักในแหล่งเที่ยวนั้น จากการศึกษาพบว่าที่พักในแหล่งท่องเที่ยวโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานที่ที่พักในแหล่งท่องเที่ยวด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ มาตรฐานและการให้บริการของที่พัก เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพักเพียงพอ เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.36$,S.D.=0.783) รองลงมาคือ ความปลอดภัย/สะอาดของที่พักในแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.3$,S.D.=0.721) และน้อยที่สุด คือ จำนวนที่พักมีเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.11$, S.D.=0.794)

6 อื่น ๆ

เรื่องอื่น ๆ ในแหล่งเที่ยวนั้น จากการศึกษาพบว่า เรื่องอื่น ๆ ในแหล่งท่องเที่ยวโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานเรื่องอื่น ๆ ในแหล่งท่องเที่ยวด้านนี้อยู่ในระดับมากสำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ความเป็นมิตรของคนในท้องถิ่น อัยาศัยไมตรี การให้คำแนะนำมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.78$, S.D.=0.761) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอัยาศัยดีพร้อมให้คำแนะนำ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.71$, S.D.=0.751) และน้อยที่สุด คือ โดยรวมแล้วท่านคิดว่าพื้นที่ตำบลบางโจลง จังหวัดสมุทรปราการ มีความพร้อมเป็นแหล่งท่องเที่ยวมากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.43$ S.D.=0.793)

3. สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 พฤติกรรมทั่วไป มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ตำบลบางโจลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทั่วไป กับความต้องการของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ตำบลบางโจลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

พฤติกรรมทั่วไป	ความต้องการของนักท่องเที่ยว											
	ความสะดวกในการเดินทาง		กิจกรรมท่องเที่ยว		สิ่งดึงดูดใจ		สิ่งอำนวยความสะดวก		ที่พัก		อื่น ๆ	
	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.
ช่วงเวลาที่วางแผนท่องเที่ยว	5.416	.492	5.249	.512	2.689	.847	8.635	.195	5.487	.483	11.018	.088
พาหนะการเดินทางท่องเที่ยว	24.253*	.000	10.382	.109	10.197	.117	11.621	.071	14.499*	.025	38.560*	.000

ตารางที่ 1 (ต่อ)

พฤติกรรมทั่วไป	ความต้องการของนักท่องเที่ยว											
	ความสะดวกในการเดินทาง		กิจกรรมท่องเที่ยว		สิ่งดึงดูดใจ		สิ่งอำนวยความสะดวก		ที่พัก		อื่นๆ	
	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.
ระยะเวลาในการท่องเที่ยว	4.644	.590	3.823	.701	3.644	.725	1.419	.965	10.605	.101	1.533	.957
ค่าใช้จ่ายต่อหัวในการท่องเที่ยว	4.883	.559	10.703	.098	9.819	.133	10.398	.109	4.677	.586	5.238	.514
เคยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลบางโฉลง	12.599*	.050	3.468	.748	2.292	.891	2.500	.868	2.168	.904	4.333	.632
ลักษณะของการเดินทางมาท่องเที่ยว	6.556	.364	4.146	.657	4.853	.563	4.555	.602	4.680	.585	40.383*	.000

จากตารางที่ 1 พบว่าพฤติกรรมทั่วไปมีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว พฤติกรรมทั่วไปด้านพาหนะการเดินทางท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว ในด้านความสะดวกในการเดินทาง ด้านที่พัก และด้านอื่นๆ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ พฤติกรรมทั่วไปด้านเคยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลบางโฉลง มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว ด้านความสะดวกในการเดินทาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่ง ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ พฤติกรรมทั่วไปด้านลักษณะของการเดินทางมาท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว ด้านอื่นๆ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว

สมมติฐานที่ 2 ความสนใจประเภทแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยวในแหล่งพื้นที่ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจประเภทแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กับความต้องการของนักท่องเที่ยว
ในแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ตำบลบางไฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ความสนใจ ประเภทแหล่ง ท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม	ความต้องการของนักท่องเที่ยว											
	ความสะดวกในการเดินทาง		กิจกรรมท่องเที่ยว		สิ่งดึงดูดใจ		สิ่งอำนวยความสะดวก		ที่พัก		อื่นๆ	
	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.
การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	10.463	.234	27.865*	.001	13.746	.089	29.486*	.000	15.142	.056	10.459	.229
การท่องเที่ยวเชิงศาสนา	23.789*	.002	11.109	.196	8.281	.406	15.012	.059	20.222*	.010	8.785	.361
การท่องเที่ยวเชิงอาหาร	7.722	.461	18.862	.210	6.791	.559	9.175	.328	5.373	.717	7.647	.469
การท่องเที่ยวเชิงเทศกาล	13.088	.109	13.609	.093	10.792	.214	14.885	.061	22.676*	.004	5.898	.659
การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	15.072	.058	11.778	.161	11.550	.172	24.065*	.002	9.684	.288	14.871	.062

จากตารางที่ 2 พบว่าความสนใจประเภทแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว ความสนใจประเภทแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว ในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ความสนใจประเภทแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงศาสนา มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว ในด้านความสะดวกในการเดินทาง และด้านที่พัก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ความสนใจประเภทแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงเทศกาล มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว ในด้านที่พัก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ความสนใจประเภทแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว

สมมติฐานที่ 3 กิจกรรมการเดินทางมาท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ตำบลบางไฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการเดินทางมาท่องเที่ยว กับความต้องการของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

กิจกรรมการเดินทางมาท่องเที่ยว	ความต้องการของนักท่องเที่ยว											
	ความสะดวกในการเดินทาง		กิจกรรมท่องเที่ยว		สิ่งดึงดูดใจ		สิ่งอำนวยความสะดวก		ที่พัก		อื่นๆ	
	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.
ทำบุญ/ไหว้พระ	8.472*	.014	33.785*	.000	16.762*	.000	25.140*	.000	.613	.736	14.892*	.001
เข้าร่วมเทศกาล	3.439	.179	3.809	.149	8.449*	.015	3.725	.155	5.597	.061	5.599	.061
ชื่อของ	.893	.640	4.978	.083	9.828*	.007	3.460	.177	2.333	.311	3.349	.187
รับประทานอาหาร	1.530	.509	2.811	.245	1.830	.401	3.521	.172	.806	.668	1.383	.501
เยี่ยมชมแปลงเกษตร	4.577	.101	3.350	.187	1.879	.391	9.131*	.010	1.197	.550	2.104	.349

จากตารางที่ 3 พบว่ากิจกรรมการเดินทางมาท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว กิจกรรมการเดินทางมาท่องเที่ยวด้านการทำบุญ/ไหว้พระ มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว ในด้านความสะดวกในการเดินทาง ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอื่นๆ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กิจกรรมการเดินทางมาท่องเที่ยวด้านเข้าร่วมเทศกาล มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว ในด้านสิ่งดึงดูดใจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กิจกรรมการเดินทางมาท่องเที่ยวด้านชื่อของ มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว ในด้านสิ่งดึงดูดใจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กิจกรรมการเดินทางมาท่องเที่ยวด้านเยี่ยมชมแปลงเกษตรมีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านอื่นๆไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว

สมมติฐานที่ 4 รับทราบข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างรับทราบข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยว กับความต้องการของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

รับทราบข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยว	ความต้องการของนักท่องเที่ยว											
	ความสะดวกในการเดินทาง		กิจกรรมท่องเที่ยว		สิ่งดึงดูดใจ		สิ่งอำนวยความสะดวก		ที่พัก		อื่นๆ	
	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.	χ^2	Sig.
สื่อสังคมออนไลน์ เฟสบุ๊ก/ไลน์	9.954	.127	12.091	.060	8.715	.190	14.758*	.022	6.881	.332	13.723*	.033
เว็บไซต์	3.411	.756	7.087	.313	7.058	.316	10.453	.107	4.417	.620	4.855	.563
วิทยุหรือโทรทัศน์	1.228	.975	8.810	.185	8.987	.174	17.821*	.007	4.566	.601	5.741	.453
เพื่อนหรือการบอกเล่าจากคนๆ	6.096	.413	6.063	.416	4.723	.580	8.421	.209	9.900	.129	12.999*	.043
สื่อสิ่งพิมพ์ ใดๆ	6.204	.401	4.019	.674	7.251	.298	4.446	.617	4,672	.587	2.713	.844
อื่นๆ	1.500	.960	2.951	.815	.341	.999	3.289	.772	4.451	.616	2.554	.862

จากตารางที่ 4 พบว่า รับทราบข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว รับทราบข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านสื่อสังคมออนไลน์ เฟสบุ๊ก/ไลน์ มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอื่น ๆ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ รับทราบข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านวิทยุหรือโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ รับทราบข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านเพื่อนหรือการบอกเล่าจากคนรู้จัก มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว ในด้านอื่น ๆ เช่น รู้ด้วยตนเอง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว

สรุปและอภิปรายผล

จากวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปและวิเคราะห์ข้อมูลได้ว่า พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า 1) ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง อายุระหว่าง 31 - 40 ปี จบการศึกษาระดับต่ำกว่าอนุปริญญา ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท สอดคล้องกับงานวิจัยของอนุชิต พึ่งปัญญาดี (2553) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท และสอดคล้องกับ

งานวิจัยของพิชญา ดวงฟู (2559) เรื่องการศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดลำปาง ที่ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดลำปาง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง พฤติกรรมนักท่องเที่ยวพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีผู้ร่วมเดินทางส่วนใหญ่เป็นเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน ข้อมูลที่มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวมาจากผู้ที่เคยเดินทางมาโดยส่วนใหญ่ใช้เวลาท่องเที่ยว 1 วัน 2) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่ได้เข้ามาเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 4 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมทั่วไป ความสนใจประเภทแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการเดินทางท่องเที่ยว และการรับทราบข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยว พบว่านักท่องเที่ยวเดินทางมาช่วงเวลาส่วนใหญ่เป็นช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนบุคคลกับครอบครัว ระยะเวลาในการท่องเที่ยว เช้า - เย็นกลับ มีค่าใช้จ่ายต่อหัวต่ำกว่า 500 บาท มีความสนใจในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอาหาร กิจกรรมที่ส่วนใหญ่จะเป็นการไหว้พระและทำบุญ รับทราบข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยวจากเพื่อนหรือการบอกเล่าจากคนรู้จักสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณวิศา จิตใจกล้า และ ชลวิษ สุทธิบุญรักษ์ (2560) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวของชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวหมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทย จังหวัดสุพรรณบุรีที่ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวเดินทางมาด้วยรถยนต์ส่วนตัว ในวันหยุดสุดสัปดาห์ มีค่าใช้จ่ายต่อ 1 คน ประมาณ 501 - 1,000 บาท ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางการท่องเที่ยวได้แก่ ด้านสถานที่ ด้านกิจกรรม และด้านสินค้าบริการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของดุขฎิ เทียมเทศ, บุญมา สูงทรง , สุพรรณิ พรภักดี และ ปุริ หนูนนิต (2557) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวในอำเภอลำปาง จังหวัดน่าน ที่ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการมาท่องเที่ยวซ้ำแบ่งออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการคมนาคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านราคา ด้านวัฒนธรรมและสังคม ด้านส่งเสริมการตลาด และด้านนโยบายของรัฐและกฎระเบียบต่าง ๆ 3) ความต้องการของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ความสะดวกในการเดินทาง กิจกรรม สิ่งดึงดูดใจ สิ่งอำนวยความสะดวก ที่พัก และอื่น ๆ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการในเรื่องกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมากที่สุด รองลงมาคือ สิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งดึงดูดใจ ความสะดวกในการเดินทาง อื่น ๆ และมีความต้องการที่พักในแหล่งท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด แสดงว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบลบางโหลงมีเอกลักษณ์และมีคุณค่าเป็นที่รู้จักของคนในท้องถิ่นและพื้นที่อื่น ได้แก่ การสักการะหลวงพ่อเพชรและการเข้าร่วมประเพณีตักบาตรดอกไม้ที่วัดบางโหลงในหนึ่งเดียวในจังหวัดสมุทรปราการ การเข้าร่วมชมประเพณีพื้นบ้านพิธีสงเรือและสร่งน้ำเจี๊วด เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับเจนนิจรา บรรจงนึก (2555) วิจัยเรื่องแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวจังหวัดน่าน พบว่า ความสวยงามทางกายภาพและภูมิทัศน์ของน่านนั้นเป็นประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างพึงพอใจมากที่สุด 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าพฤติกรรมทั่วไป ช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยววางแผนเดินทางมาท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้เดินทาง ระยะเวลาในการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่าย มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ความสนใจประเภทแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 กิจกรรมการเดินทางมาท่องเที่ยว การทำบุญไหว้พระ การเข้าร่วมเทศกาล การรับประทานอาหาร ซื้ของ และเยี่ยมชมแปลงเกษตร มีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และการรับทราบข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จากการศึกษาข้างต้นทำให้ทราบพฤติกรรมความต้องการของ

นักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในประเด็น พฤติกรรม และความต้องการ 5A's ในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ สามารถนำไปพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อเป็น ประโยชน์ทางการท่องเที่ยว สร้างรายได้ให้กับชุมชนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยข้างต้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลบางโหลง ซึ่งผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรร่วมมือกันวางแผนในเรื่องของการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจ กิจกรรม สิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกในการเดินทางและที่พัก เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวมีศักยภาพให้เป็นที่ รู้จักทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ

2. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนี้ ให้เป็นที่รู้จักทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยอาจเพิ่มการเชื่อมโยงเครือข่ายการท่องเที่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงในจังหวัดสมุทรปราการ หรืออาจนำไปรวมในรายการนำเที่ยวของบริษัทจัดนำเที่ยวต่าง ๆ รวมทั้ง ส่งเสริมให้มีการสื่อความหมายผ่านเครื่องมือ ในสังคมเครือข่ายออนไลน์ เช่น Facebook pages, YouTube, Twitter

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไป คือ

1. ควรศึกษาปัจจัยและอิทธิพลที่มีผลต่อการท่องเที่ยว ตำบลบางโหลง เพื่อให้ทราบข้อมูลเชิงลึกนำมา พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพต่อไป
2. ควรศึกษาด้านการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หรือการท่องเที่ยวชุมชนในตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กรมการท่องเที่ยว กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560) จำนวนและรายได้ ของนักท่องเที่ยว. ค้นคืนจาก https://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=11321.

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2554). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. กรุงเทพมหานคร: คณะพาณิชย์ ศาสตร์และการบัญชี ภาควิชาสถิติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เจนจิรา บรรจงนิก. (2555). *แรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยว จังหวัดน่าน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพมหานคร.

ดุขฎี เทียมเทศ, ดุขฎี เทียมเทศ, บุญมา สูงทรง, สุพรรณิ พรภักดี และ ปุริ หนูนนัต. (2557). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ความตั้งใจในการมาท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวในอำเภอลำปาง จังหวัดนครราชสีมา*. (วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, นครราชสีมา.

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2557). *พฤติกรรมนักท่องเที่ยว*. นนทบุรี: เพรินซ์ฮาลอง พรินต์แอนด์พับลิชชิง.

พิชญา ดวงฟู. (2559). *การศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเดินทางมาท่องเที่ยว จังหวัดลำปาง*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร.

- เพชรฉณภัค นามแสงผา. (2555). *การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชาวบางไผ่ลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ระหว่าง พ.ศ.2470-2548*. (สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- วรรณวิศา จิตใจกล้า และ ชลวิช สุธีบุญรักษ์. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวของชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวหมู่บ้านอนุรักษ์ควายไทยจังหวัดสุพรรณบุรี. *วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์*, 12(24), 85-94.
- สำนักพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2557) คู่มือการประเมิน มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. ค้นคืนจาก www.dot.go.th/ebooks/ebooks-view/418.
- อนุชิต พึ่งปัญญาดี. (2553). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. (สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- องค์การบริหารส่วนตำบลบางไผ่. (2558) *แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสี่ปี พ.ศ. 2561 - 2564*. สมุทรปราการ: สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ฝ่ายนโยบายและแผน.
- Dickman, S. (1996). *Tourism : An Introductory Text*. (2nd ed.). Sydney: Hodder Education.